

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723200492
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5723200492.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobkyne: Ing. B. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. A.č. XXX/XX, XXX XX P., proti žalovanému: W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. A. č. XXX/XX, XXX XX P., toho času P. M. č. X, XXX XX P., právne zastúpenému spoločnosťou Karkó s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Obchodná č. 8985/5A, 010 08 Žilina, IČO: 50 158 121, o obmedzenie užívacieho práva k nehnuteľnosti, v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/ Civilného sporového poriadku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/12/2023-28 zo dňa 21.02.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Martin (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) vyhovel návrhu žalobkyne a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť, aby nevstupoval do bytu č. X na prvom poschodí vchodu číslo XX, bytového domu so súp. č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ parcele číslo 342 v k. ú. P., obec P., okres P., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúceho sa na adrese A. S. Q. v P., až do právoplatného ukončenia konania o obmedzení užívacieho práva žalovaného k uvedenej nehnuteľnosti.

1.1. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa vo svojom návrhu dostatočne osvedčila splnenie zákonom vyžadovaných dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Vychádzal zo skutkového stavu, že v súčasnej dobe je v dôsledku útokov žalovaného, za ktoré bol súdom uznaný vinným a za ktoré mu bol súdom uložený trest, ohrozená hlavne duševná integrita žalobkyne. Konštatoval, že má vedomosť o tom, že žalovaný podmienky probačného dohľadu dodržiava a že pred útokom na žalobkyňu nebol súdne trestaný a žalobkyňa nepredložila súdu dôkaz, že po odsúdení by sa žalovaný na nej dopustil ďalšieho násillia, avšak zo zvukovoobrazového záznamu predloženého žalobkyňou mal osvedčené, že vzťahy medzi stranami sú napäté. Poukázal na to, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je vidno, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému pociťuje strach, ktorý je vzhľadom na jeho predchádzajúce útoky pochopiteľný. Konštatoval, že hoci neodkladné opatrenie nariadené tamojším súdom pod sp. zn. 6C/75/2022 zo dňa 10.11.2022, spočívajúce v zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov (s výnimkou pri procesných úkonoch na súde, prípadne pred OČTK) a v zákaze akéhokoľvek kontaktovania žalobkyne, ako aj samotná skutočnosť, že žalovaný je podmiennečne odsúdený a plynie mu skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, poskytujú žalobkyni určitú ochranu jej osoby (z dôvodu čoho neposúdil navrhované neodkladné opatrenie ako neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, ale ako neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f/ CSP), ale

tieto nezamedzujú možnému stretu strán práve v ich spoločnom byte, na ktorý majú obidvaja vlastnícky nárok.

1.2. S poukazom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že sa súdu prvej inštancie z predložených dôkazov javila podaná žaloba ako dôvodná, bolo podľa jeho názoru dôvodné, aby do rozhodnutia vo veci samej žalovaný nevstupoval do spoločného bytu strán, hoci je aj on jeho spoluvlastníkom. Pritom zohľadnil aj skutočnosť, že v spoločnom byte žijú aj maloleté deti strán, ktoré sa v prípade spoločného kontaktu strán stávajú svedkami (či už priamymi alebo nepriamymi) konfrontačného správania sa ich rodičov k sebe navzájom, v dôsledku čoho sú vystavované minimálne strachu o niektorého z rodičov. Za týchto okolností súd prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že je na mieste dočasne upraviť pomery strán a nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa zamedzí žalovanému vstup do spoločného bytu strán, nakoľko je predpoklad, že jeho nariadenie bude účinným prostriedkom pre zamedzenie budúcich konfliktov medzi stranami a zamedzenie prípadného ďalšieho útoku žalovaného voči žalobkyni, keďže sa tým vytesní miesto najprirodzenejšieho stretu strán, a to je ich spoločné bydlisko.

2. Proti predmetnému uzneseniu podal riadne a včas odvolanie žalovaný, majúc za to, že v uvedenej veci neboli splnené dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia a zastávajú názor, že tvrdenia žalobkyne v spojitosti s predloženými dôkazmi ani v najmenšom nepredstavujú oprávnený, ale predovšetkým zákonný dôvod pre mimoriadny zásah do výkonu vlastníckych a užívacích práv žalovaného tak, ako to navrhuje žalobkyňa. Žalovaný poukázal na to, že on sa k skutku, ktorý mu bol kladený za vinu v trestnom konaní, doznal, a že tak učinil hlavne preto, aby nevystavoval manželku (t. j. žalobkyňu), ale predovšetkým maloleté deti situáciám, ktoré by nasledovali v prípade procesných úkonov spojených s ďalším vyšetrovaním. Taktiež poukázal na to, že k skutku došlo po dlhobodej a predovšetkým trýznivej situácii v jeho duševnom rozporení, ktorej ho vystavila žalobkyňa, ktorá sa v manželstve dopustila nevery, ktorú najprv dlhodobo zapierala, neskôr priznala so záverom, že išlo o jednorazovú záležitosť, pričom vo výsledku sa on pred spáchaním skutku dozvedel, že nevera je dlhodobá, opakovaná a trvá. Z uvedených dôvodov v daný okamih on stratil človeka, v ktorom mal priateľa, partnera a životnú oporu. Taktiež uviedol, že je si vedomý, že ani vyššie uvedené skutočnosti nedávajú právo správať sa k inému človeku hrubo, avšak rovnako platí, že nikdy predtým a ani nikdy potom nedošlo z jeho strany k žalobkyni ani k iným osobám k fyzickému útoku. Poukázal na to, že viedol a vedie riadny život, dodržiava probačný dohľad, bol a je príkladným rodičom, je zamestnaný a nikdy predtým nebol súdne trestaný. Taktiež poukázal na to, že po odchode zo spoločnej domácnosti si zaobstaral bývanie zodpovedajúce predovšetkým potrebám detí tak, aby s nimi mohli tráviť čas plnohodnotne, bez obmedzení. Uviedol, že on po celý čas dodržiaval súdom stanovený zákaz priblížiť sa k žalobkyni spôsobom, ako mu bolo určené, pričom napriek tomu, že nemal obmedzený výkon vlastníckych alebo užívacích práv smerom k spoločnému bytu, od momentu odchodu zo spoločnej domácnosti byt nenavštívil. Na základe uvedeného nemá vedomosť o tom, aké legitímne dôvody viedli žalobkyňu k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a žaloby, keď on napriek neexistencii zákazu vstúpiť dnu do bytu a tento užívať akceptoval pranie žalobkyne, že tento byt nebude užívať dovtedy, pokiaľ nebude rozhodnuté o návrhu na rozvod manželstva a vyporiadanie BSM manželov. Má za to, že od momentu zrušenia neodkladného opatrenia č. k. 15C/84/2022-30 zo dňa 09.11.2022 (ktorým Okresný súd Martin uložil žalovanému, aby nevstupoval do bytu), teda viac ako 3 mesiace nenastala z jeho strany jediná reakcia alebo konanie, z obsahu ktorej by bolo možné odvodiť naliehavosť úpravy pomerov. Žalovaný si kladie otázku, že ak bol vydaný zákaz vstupu do bytu, ktorý bol neskôr zrušený v dôsledku nepodania žaloby vo veci samej, a zároveň od tejto doby nebolo na jeho strane zaznamenané žiadne konanie, ktoré by podčiarkovalo obavy žalobkyne vyslovené v návrhu, tak na akom právnom a skutkovom základe súd prvej inštancie ustálil dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, resp. na akom právnom a skutkovom základe súd konštatoval, že návrh (žaloba vo veci), ktorým sa zásadným spôsobom zasiahne do jeho vlastníckych a užívacích práv, sa javí dôvodným. Uviedol, že od momentu, kedy opustil spoločnú domácnosť, mal záujem vstúpiť do bytu len raz, a to len za účelom prevzatia svojich osobných vecí, pričom tento záujem oznámil žalobkyni cestou advokáta, ktorý vopred adresoval právnenému zástupcovi žalobkyne správu o tom, že má záujem prevziať si svoje osobné veci, a žiada, aby žalobkyňa stanovila čas, kedy sa v byte nebude nachádzať, teda čas, kedy si bude môcť odniesť svoje osobné veci. Reakciou žalobkyne na túto požiadavku bolo oznámenie zo dňa 03.03.2023, že vo veci bol podaný návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorému bolo vyhovené. Z uvedených dôvodov on byt nenavštívil. Má za to, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia v spojitosti so žalobou je neadekvátnou a predovšetkým nedôvodnou reakciou žalobkyne na jeho legitímnu snahu dostať sa k svojim osobným veciam alebo snahou žalobkyne eliminovať užívanie bytu z iných dôvodov. V tejto súvislosti poukázal na to, že byt užíva aj tretia osoba,

nakoľko jeho kontaktovali susedia s informáciou, že v byte sa opakovane pohybuje tretia osoba, a to muž, v čase, keď on trávi čas so svojimi deťmi, ako aj v čase, kedy sa v byte nenachádza ani žalobkyňa. Jeho uvedenú domnienku potvrdzuje aj fakt, že jediný nový argument, a to dôkaz, ktorý žalobkyňa súdu na podporu dôvodnosti návrhu a žaloby predložila, je zvukovo-obrazový záznam, ktorý sa však vyhotovil bez jeho vedomosti, pravdepodobne s cieľom vyvolať sled udalostí, ktoré podporia dôvodnosť návrhu v tejto veci, ako aj žalobu vo veci samej. Má za to, že sa jedná o nečestné a podlé konanie zo strany žalobkyne, ktorá ľstou bez jeho vedomosti moderovala vopred premyslenú situáciu, a teda vedome vplývala na priebeh a výsledok komunikácie manželov. Konštatoval, že napriek tomu, že mu tento záznam nebol súdom sprístupnený v rámci možnosti odvolania a vyjadrenia sa k žalobe, o jeho existencii vie len z textu návrhu a uznesenia. Podľa jeho spomienok na dané stretnutie v rámci komunikácie neodznalo nič, z čoho by bolo možné odvodiť dôvodnú obavu tak, ako to uvádza žalobkyňa. Žalovaný má za to, že v uvedenej veci žalobkyňa neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, neosvedčila ani len potrebu samotné pomery upravovať. Pokiaľ sa žalobkyňa obáva o vlastnú duševnú integritu a má pocit strachu, čím argumentuje v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má žalovaný za to, že tieto jej obavy bezpochyby pokrýva právoplatné a vykonateľné uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 6C/75/2022-20 zo dňa 10.11.2022, ktorým mu súd uložil, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, keď on toto rozhodnutie doposiaľ rešpektuje a riadi sa ním. Vo vzťahu k argumentu žalobkyne pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúcejmu v obave o deti v dôsledku konfrontačného správania rodičov žalovaný uviedol, že takáto obava nesvedčí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nielen preto, že on sa v byte (v spoločnej domácnosti) nenachádza, ale predovšetkým preto, že konfrontácia je výsledkom konania dvoch alebo viacerých strán, keď napätú atmosféru medzi manželmi žalobkyňa využíva na to, aby zásadným spôsobom zasiahla do vlastníckych a užívacích práv žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na to, že inštitút neodkladného opatrenia nesmie byť prostriedkom zastrašovania, prípadne využívaný s cieľom poškodiť osobu, proti ktorej smeruje. Má za to, že do jeho práv a zákonom chránených záujmov môže byť zasiahnuté len v nevyhnutnej miere, ktorá pokryje preukázanú naliehavosť úpravy pomerov. Na základe uvedeného má za to, že v prejednávanej veci neboli, ani nie sú dané dôvody neodkladne upravovať vlastnícke a užívacie pomery k bytu, a že návrhu žalobkyne nesvedčia žiadne dôkazy odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

3. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitímovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnuté uznesenie (nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie) zmenil podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Primárne odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že sa jedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prezumovaný § 325 ods. 2 písm. f/ CSP, pričom právne posúdenie návrhu patrí súdu. Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že účelom neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a písm. f/ CSP sa do určitej miery prekrýva, pričom kvalitatívne požiadavky na osvedčenie skutočností rozhodných pre rozlíšenie týchto neodkladných opatrení sú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami toho-ktorého prípadu. V nadväznosti na vyššie uvedené, po oboznámení sa so skutkovou argumentáciou žalobkyne, na ktorej založila svoj návrh, sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie ohľadne právneho posúdenia predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP, keď v zhode so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobkyňa svoj návrh východiskovo zdôvodnila ohrozením jej duševnej integrity zo strany žalobcu, pričom na posúdenie predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP absentovala podmienka urgentnej časovej potreby, keď od ostatného fyzického útoku uplynulo viac ako tri a pol mesiaca pred jeho nariadením (k poslednému fyzickému útoku na žalobkyňu zo strany žalovaného malo dôjsť 29.10.2022) a iný fyzický útok na žalobkyňu nebol ňou ani len tvrdý.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP neodkladným opatrením možno procesnej strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto,

kde býva, zdržiava sa, alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

7. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

8. Dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Toto je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako „osvedčovanie“. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

9. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi nimi.

10. Civilný sporový poriadok upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného opatrenia na konanie vo veci samej (pôvodne § 74 a nasl. a § 102 Občianskeho súdneho poriadku). Navrhovateľ sa môže domáhať súdnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia bez toho, aby na súde súčasne prebiehalo súvisiace konanie vo veci samej.

11. Predpokladom aplikácie ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP je určitý stupeň intenzity zásahu do telesnej alebo duševnej integrity človeka, a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia s osobou, ktorá svojím správaním do telesnej alebo duševnej integrity zasahuje. Intenzita takéhoto správania musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spolužitia, že sa toto spolužitie stane objektívne neakceptovateľným, prípadne až nemožným. Pre rozhodnutie súdu je preto významný stupeň/intenzita takéhoto správania, resp. hrozba takéhoto správania. Keďže rozhodnutie súdu v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP je významným zásahom do práv a predstavuje určitú sankciu vo vzťahu k osobe, ktorá zasahuje do integrity inej osoby, musí byť už samotná existencia konkrétneho správania alebo existencia jeho hrozby dostatočne osvedčená, pričom dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa/žalobcu.

12. Pre neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu, prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Dominantným skutkovým dôvodom odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie bolo podľa názoru prvoinštančného súdu osvedčenie ohrozenia duševnej integrity žalobkyne, ku ktorému môže dôjsť práve v spoločnom byte strán sporu, na ktorý majú obidve strany sporu nárok.

12.1. Odvolací súd sa s týmto záverom nestotožnil, poukazujúc na to, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia. Žalobkyňa svoj návrh skutkovo odôvodňuje tým, že zo strany žalovaného bola napadnutá, za čo bol žalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. OT/102/2022 zo dňa 30.10.2022 odsúdený za násilný trestný čin spáchaný voči nej.

12.2. Odvolací súd mal osvedčené, že žalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený a žalovanému bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe 1 rok. Súčasne mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje. Následne Okresný súd Martin uznesením č. k. 15C/84/2022-30 zo dňa 09.11.2022 vydal neodkladné

opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť, aby nevstupoval dočasne do predmetného bytu a žalobkyni uložil povinnosť podať do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia žalobu proti žalovanému o obmedzenie užívacieho práva k dotknutému bytu, keď uvedené uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 09.11.2022 a právoplatnosť dňa 25.11.2022. Predmetné neodkladné opatrenie bolo uznesením Okresného súdu Martin č. k. 15C/84/2022-48 zo dňa 10.01.2023, ktoré nadobudlo (čo do zrušujúceho výroku) právoplatnosť dňa 21.01.2023, zrušené z dôvodu, že žalobkyňa nesplnila svoju povinnosť uloženú uznesením č. k. 15C/84/2022-30, keď nepodala v uloženej lehote žalobu. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že uznesením Okresného súdu Martin č. k. 6C/75/2022-20 zo dňa 10.11.2022 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému uložilo, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s tým, že zákaz priblíženia sa nevzťahuje na procesné úkony nariadené súdom v konaní vo veci samej, prípadne v inom konaní, v ktorom budú žalobkyňa a žalovaný stranami sporu alebo akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, a to po dobu vykonávania týchto úkonov a aby písomne, telefonicky a elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu, pričom uvedené neodkladné opatrenie trvá doposiaľ.

12.3. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany, keď z jej návrhu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že žalovaný sa nejakým spôsobom (po tom, ako opustil predmetný byt), a to ani v čase keď nemal uložený zákaz vstupu, proti jej vôli domáha vstupu do predmetného bytu, prípadne realizácie užívacích práv k tomuto bytu. Z vyjadrenia samotného žalovaného vyplynulo, že on od momentu odchodu zo spoločnej domácnosti predmetný byt nenavštívil. Jediný raz, kedy mal záujem vstúpiť do bytu, bolo za účelom prevzatia svojich osobných vecí a tento záujem oznámil žalobkyni cestou advokáta, ktorý vopred adresoval právnenému zástupcovi žalobkyne správu o tom, že má záujem prevziať si svoje osobné veci, pričom žiada, aby žalobkyňa stanovila čas, kedy sa v byte nebude nachádzať, teda čas, kedy si žalovaný môže odniesť svoje osobné veci, o čom doložil aj emailovú komunikáciu zo dňa 14. februára 2023. Navyše, samotný žalovaný uvádza, že on si po odchode zo spoločnej domácnosti zaobstaral bývanie zodpovedajúce predovšetkým potrebám maloletých detí, z čoho jednoznačne vyplýva, že v súčasnosti si zabezpečuje bytové potreby iným spôsobom ako bývaním v dotknutom byte. Žalobkyňa ani len netvrdí a žalovaný popiera, že by po tom, ako bolo zrušené neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Martin uznesením č. k. 15C/84/2022-30 zo dňa 09.11.2022 (ktoré trvalo od 09.11.2022 do 21.01.2023), sa okrem už vyššie uvedeného listu učiného prostredníctvom jeho právneho zástupcu domáhal vstupu do predmetného bytu. Pokiaľ žalobkyňa osvedčovala svoje tvrdenie predložením videozáznamu týkajúceho sa stretnutia so žalovaným, odvolací súd poukazuje na to, že uvedená komunikácia (tak, ako to vyplýva z uvedeného videozáznamu) sa neudiala v byte strán sporu. S ohľadom na osvedčený skutkový stav a tvrdenia žalobkyne má odvolací súd potom za to, že predchádzanie takýmto argumentačným stretom strán dostatočne zabezpečuje neodkladné opatrenie, ktorým bol žalovanému uložený zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov. Za daných okolností odvolací súd dospel k záveru, že nebola osvedčená potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu.

13. Na základe uvedeného, keďže neboli splnené podmienky na potvrdenie alebo zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 2 písm. f/ CSP) v celom rozsahu zamietol. Odvolací súd však podotýka, že v prípade zmeny preskúmaného stavu a zmeny správania žalovaného voči žalobkyni nič jej nebráni v tom, aby sa neodkladnej ochrany domáhala aj návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Uvedené rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)